

Sestry a bratři,

dnes slavíme – podle křesťanského církevního roku západní církve – narození Ježíše Krista. Naši církevní praotcové určili datum 25. 12. přibližně na zimní slunovrat a s ním spojené pohanské slavnosti záměrně. Starokřesťanská církev tak vyznala, že pravým sluncem – dárce života je Bůh, přicházející k nám lidem v člověku Ježíši z Nazaretu. 25. prosinec se uvádí jako den Kristova narození již ve 3. stol. První oslava Ježíšova narození je potvrzena v Římě kolem roku 336. Všeobecně se Vánoce v křesťanské církvi slaví od 7. stol.

Už v noci na dnešek při půlnoční jsme se radovali z narození Božího Syna. Na samém počátku dnešního dne jsme vděčně zpívali *Nám, nám narodil se Kristus Pán!* **Co přináší betlémské dítě do tohoto našeho světa?**

Ježíš obnovuje námi narušený vztah k Bohu. Ten nemá být založený na strachu, děsu, hrůze; Ježíš nám nabízí vztah **důvěry** k Bohu. Ano, také úcty, bázně, ale především důvěry. Kristus přináší místo strachu důvěru. Povzbudivé *Neboj se* je v Bibli velmi často. *Neboj se* zní k dívce Marii při andělském zvěstování. Také Josef slyší od anděla Páně: *Neboj se* přijmout Marii za svou manželku...

Nebojte se slyší i prostí pastýři od Božích poslů. Když se děje něco mimořádného, zachvátí nás strach. Tady se stalo něco zcela mimořádného a jedinečného, ale slyšíme: *Nebojte se!* Bůh k vám přichází, Bůh je s vámi! Betlémské dítě přináší do našich životů **radost**. Radost pro všechny. Anděl říká pastýřům: *Hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid.* Křesťan nemá být smutným, vážným člověkem, a už vůbec ne pesimistickým. Je nám dán dar úsměvu, smíchu! Smějete se často? Máme proč se smát, máme proč se radovat – Bůh přišel mezi nás!

Betlémské dítě přináší **záchranu**. Dnes se vám narodil Spasitel = Zachránce. Kdybychom o někom věděli, že nám v budoucnu zachrání život, to bychom se snažili mít s ním dobrý, úzký vztah, být mu nablízku; takového člověka bychom si předcházeli, hýčkali ho... Betlémské dítě nám zachránilo život!

Také **pokoj** přinesl Ježíš. Pokoj do mezilidských vztahů, klid, usmíření. „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi.“ /L 2,14/ Naše vztahy s druhými – v rodině, na pracovišti, v církvi – jsou tolik narušené. Nyní ve svátečních dnech se všichni snažíme o pohodu, ale po svátcích zase vyplují na povrch všechny

naše neshody a rozkoly. Kéž nám Ježíšův pokoj v srdci i v mezilidských vztazích vydrží déle než do zítřka nebo do 1. ledna nového roku....

U scény narození Krista se nám převracejí naše životní hodnoty, mění se náš žebříček hodnot. Ježíš povýšil **prostotu** nad okázalost, moc a bohatství. Vyzdvihl skromnost a pokoru. Vchodové dveře k místu Kristova narození v chrámu ve městě Betlémě jsou záměrně malé a velmi nízké. Každý dospělý člověk se musí sklonit, pokud tam chce vejít....

Betlémské dítě přináší do našeho světa Boží **lásku**. Lásku nesobeckou, dávající se, lásku bez nároků a bez podmínek, lásku obětující se. Boží láska není něčím vágním, obecným. Boží láska má jméno a tvář: Ježíš z Nazaretu.

Sestry a bratři, přeji vám pro sváteční chvíle i pro všední, obyčejné, pracovní dny důvěru vůči Bohu, velikou radost, přijetí záchrany v Kristu, vnitřní pokoj, prostotu a pokoru, a tu úžasnou Boží lásku. Všechny tyto hodnoty přináší betlémské dítě.

/Jindřiška Buttová, Krč 25. 12. 2014/